

53. U HLADU DRVETA SMOKVE

U hla-du dr - ve - ta smo-kve, Na-ta-nil pla-če. Kroz plač pes - me po-

ja uz - di - šem sad,
ji, ver-ni Na-ta-na-il: Tuž-nim sr-cem ja uz-di-šem kod te-be Gos-po-de.

Ka-o je-len na čist iz - vor kad' žed-ni, ta-ko ja k'te-bi Bo - že,

žu - dim sa-da bez pre-stan-ka, bez pre - stan-ka.
Kod te-be Gos-po-de, žu-dim sa-da bez pre-stan-ka,

ka.
žu-dim sa-da bez pre - stan - ka k'te-bi ja. Gde je Me-si-ja za Iz-ra-i-

(53. U hladu drveta smokve)

lja?

Ho-di re-će mu Fi-lip, vo-deć' ga pred Gos-po-da. O-mi-li on Gos-po-

du. Gos-pod mu re-će: To je pra-vi iz-ra-i-ljac u kom'ne-ma lu -

kav-stva. Od kud poz-naš ti me-ne Ra-vi? Ra-vi? Vi-de-o sam ja te -

be, pre neg' što te Fi-lip zva-o, pod dr-ve-tom smok-ve. Ra-vi

ti si sin sve-viš-njeg Bo-ga. Ti si Car Iz-ra-ilj-skog na-ro-da.